

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2019. június 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az üzletszerűen, szervezőként és irányítóként elkövetett embercsempészség büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2019. február 19. napján kelt B.37/2018/53. számú ítéletét I.rendű vádlott neve I.r, **II.r. vádlott** II.r., **III. r. vádlott** neve III.r. és **IV. r. vádlott** neve IV.r. vádlottak vonatkozásában annyiban változtatja meg, hogy

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott által elkövetett bűncselekményt folytatólagosan, társtettesként elkövetett embercsempészség büntettének (Btk. 353. § (1) bekezdés (3) bekezdés d.) pont (5) bekezdés) minősíti.

Ezért az I.r. vádlottal, mint bűnszervezetben elkövetővel szemben az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetést tekinti kiszabottnak.

II.r. vádlott II.r., **III. r. vádlott** neve III.r. és **IV. r. vádlott** neve IV.r. vádlottak által elkövetett bűncselekmények minősítése 1-1-1. rb. folytatólagosan, társtettesként elkövetett embercsempészség büntette (Btk. 353. § (1) bekezdés (3) bekezdés d.) pont).

Ezért II.r., III.r. és IV.r. vádlottakkal, IV.r. vádlottal mint visszaesővel szemben, az elsőfokú bíróság által alkalmazott szabadságvesztés büntetéseket, mint bűnszervezetben elkövetőkkel szemben tekinti kiszabottnak azzal, hogy a szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozata fegyház.

II.r., III.r. és IV.r. vádlottak a kiszabott szabadságvesztés büntetésekből feltételes szabadságra nem bocsáthatók.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy II.r. vádlott anyja neve III.rendű vádlott anyja neve, személyi igazolvány száma ..., III.r. vádlott lakóhelyének címe ..., IV.r. vádlott tartózkodási helye és idézhető címe

I.r. vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe az elsőfokú ítélet kihirdetésétől, 2019. február 19. napjától, a mai napig, 2019. június 26. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban felmerült 36.000 (harminchatezer) Ft bűnügyi költségből 18.000 (tizennyolcezer) Ft megfizetésére II.r. vádlott, 18.000 (tizennyolcezer) Ft megfizetésére III.r. vádlott köteles.

II.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztés büntetések azonnali foganatba vételét rendeli el.

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék B.37/2018/53. számú ítéletében bűnösnek mondta ki:

I.r. vádlottat a Btk. 353.§ (1), (3) bekezdés d./ pont, (5) bekezdésében meghatározott üzletszerűen, szervezőként, irányítóként elkövetett embercsempészség büntetében, II.r., III.r., és IV.r. vádlottakat a Btk. 353.§ (1), (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő társtettesként, üzletszerűen elkövetett embercsempészség büntetében.

Ezért az I.r. vádlottat mint bünszervezet tagját 7 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra, II.r. vádlottat 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra, III.r. vádlottat 6 év börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra, IV.r. vádlottat mint visszaesőt 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az I.r., II.r., III.r. vádlottak vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés büntetések beszámítani rendelte az előzetes fogvatartásban töltött időt, megállapította, hogy az I.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, határozott a II.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Vagyonefelkobzást rendelt el a bíróság I.r. vádlottal szemben 2.800.000 Ft, II.r. vádlottal szemben 800.000 Ft, III.r. vádlottal szemben 2.200.000 Ft, IV.r. vádlottal szemben 1.200.000 Ft összeg erejéig.

Határozott továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész I.r. vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, II.r., III.r., IV.r. vádlottak terhére a bünszervezet tagjakénti elkövetés megállapítása, valamint a kiszabott büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett, míg az I.r. vádlott teljes körűen, védője eltérő minősítés érdekében, a bünszervezeti megállapítás mellőzése és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, II.r. vádlott és védője enyhítésért, IV.r. vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan téves jogi minősítés miatt és enyhítés iránt jelentett be fellebbezést.

V.r. vádlott vonatkozásában a törvényszék ítélete jogerőre emelkedett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.99/2018/11. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn, míg a vádlottak és védőik fellebbezését alaptalannak tartotta. Utalt arra, hogy a fellebbezés mind a négy vádlott vonatkozásában teljes körű a Be. 590.§ (10) bekezdése alapján. Indítványának indokolásában, melyet a másodfokú nyilvános ülésen az ügyész kiegészített, kifejtette, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok megtartásával megalapozott tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségének is eleget tett, és okszerűen vont le következtetést a fellebbezésekkel érintett vádlottak bűnösségére, miután az I., II., III., és V. r. vádlottak beismerték a terhükre rótt bűncselekmények elkövetését, igaz a bünszervezetben elkövetést tagadták, de még a IV. r. vádlott is elismerte részvételét a bűncselekményekben. Rámutatott, hogy a tényállás az iratok tartalma alapján több helyen kiegészítendő és helyesbítendő az I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlott előéleti adatai tekintetében, továbbá a II.r. vádlott esetében a történeti tényállás, a nevére érkező 94.041 Ft pénzüsszeggel. Helyesbítendőnek tartotta az indokolást IV.r. vádlott részbeni beismerő vallomásának kiegészítésével. Rámutatott, hogy a cselekmények minősítése azzal törvényes, hogy

azok folytatólagosan elkövetettek, és az I.r. vádlott az embercsempészás büntettét társtettesként valósította meg.

Álláspontja szerint a II.r., III.r. és IV.r. vádlottak is bűnszervezetben követték el a bűncselekményeket. A terheltek tudatának az elkövetések körülményeiből át kellett fognia, hogy cselekményeik nem elszigeteltek, hanem a több nemzetiségű migránsok, otthonuktól induló, több ország határátlépésével járó, több személy közreműködésével, nemzetközi szervezett embercsempészás keretében egymásra épülő szállításában, illetve részben ellátásában, elhelyezésében vesznek részt. A bűnszervezet létrejöhet úgy is, hogy az elkövetők egymás tevékenységét nem ismerik, részfeladatokat valósítanak meg, amelyeket összehangol az irányító. Az elkövető tudatának csak azt kell átfognia, hogy a bűnszervezet működéséhez csatlakozik, nem annak létrejöttét kell ismernie, az elkövetéshez elég az eshetőleges szándék is. A vádlottak mindannyian tisztában voltak azzal, hogy magatartásuk nem elszigetelt, hanem másokéval összehangolt, a tevékenység hosszabb időre szervezett, és egy szervezet működéséhez csatlakozva cselekszenek. Aki pedig annak tudatában, hogy az illegális határátlépőknek az államhatárra szállítását többek szervezett együttműködése tette lehetővé, azok tovább utaztatásában, az ország elhagyásában több alkalommal társaival közreműködik, az embercsempészás büntettét bűnszervezetben valósítja meg akkor is, ha e tevékenységbe való bekapcsolódása viszonylag rövidebb ideig tart. A folytatólagosság egysége ugyanakkor valamennyi vádlott terhére megállapítható. Álláspontja szerint valamennyi vádlott esetében az elkövetések és a szállított személyek száma, valamint az embercsempészet országos gyakorisága miatt szükséges az első fokú bíróság által kiszabott büntetések súlyosítása, a büntetési tételekből kiindulva. Súlyosító körülmény a folytatólagosság, valamint a sértettek sanyargatásával határos elkövetés. Indítványozta továbbá a terheltektől lefoglalt mobiltelefonok elkobzását.

Összefoglalóan indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottak cselekményeit folytatólagosan, I.r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek is minősítse. I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottakkal, mint bűnszervezetben elkövetőkkel szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetéseket és közügyektől eltiltás mellékbüntetéseket súlyosítsa, azzal, hogy II.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztések végrehajtási fokozatát fegyházban határozza meg. II.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában azt is állapítsa meg, hogy feltételes szabadságra nem bocsáthatók. Az előzetes fogvatartások beszámításánál az I.r., II.r. és III.r. vádlottak esetében zárónapként 2019. február 19. napjának megjelölésére tett indítványt. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtetteket fenntartotta. Álláspontja szerint az I.r. vádlott és társai vonatkozásában a bűnszervezetben való elkövetés egyértelműen nem állapítható meg. Az ügyészség szerint a menekültek több államból jöttek, akiknek éppen a származása, az indulási helye okán fel kellett, hogy a vádlottak felismerjék, hogy ez egy jól szervezett embercsempészásnak a mozzanata amibe ők csatlakoztak. Védence azonban ténylegesen csak a magyar államhatáron belül, és ezen belül maradva szállította a migránsokat. I.r. vádlott ennek a szervezetnek nem volt a része, és terhelte-társai szerepe sem érte el azt a szintű szervezettséget, amely a bűnszervezet megállapításához szükséges. Az I. r. vádlott és társai legfeljebb egy embert ismertek, a bűnszervezeti hierarchia legutolsó fokát, így nem lehet megállapítani, hol ért véget a bűnszervezet. Az I. r. vádlott nem tudta mikor lesz a következő fuvar, az információt esetleg kapta, ami csak a rész-cselekmény végrehajtásához volt szükséges. A bűnszervezet tagjai szerveznek, irányítanak, de ilyet az I.r. vádlott nem végzett. A bűnszervezet szervezői soha nem kerülnek kapcsolatba a migránsokkal, nehogy veszélynek tegyék ki magukat. Ezen bűncselekmény kivitelezése elképzelhetetlen anélkül, hogy valaki pénzt kapjon, és azt

szétosszák. Mindezek miatt, figyelemmel a 4/2005. BJE határozatra, bünszervezetben elkövetés nem állapítható meg a vádlottak terhére. Az I.r. vádlott csak a kapcsolatot tartotta a bünszervezet utolsó tagjával, de ő ettől nem vált szervezővé, ha az lett volna, nem kockáztatja az utazást a többi vádlottal.

Rámutatott, hogy az ügyészség a vádemeléskor még nem, hanem az első tárgyalási napon ismerte fel, hogy esetleg a cselekménynek a bünszervezeti minősítése is megállapítható, majd a bíróság ezt az indítványt elfogadva, ennek megfelelően vette fel a bizonyítást. A bizonyítás egyébként teljes körű volt, a törvényszék valamennyi ügyészi, illetőleg védői indítványnak helyt adott.

Hivatkozott arra, hogy I.r. vádlott a vádemelést követően nem csak magára nézve, hanem társaira nézve is terhelő, beismerő vallomást tett. Ez olyan jelentős nyomatékos enyhítő körülmény, amelyre tekintettel - a cselekmény jogi minősítésének helybenhagyása mellett is - az ügyészi súlyosításra irányuló indítvány elutasításának lehet helye.

Indítványozta, hogy az ítélet tábla az I.r. vádlott bűnösségét a Btk. 353.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő társtettesként, üzletszerűen elkövetett embercsempészség büntetében mondja ki, és ezért a nem jogerősen kiszabott büntetéshez képest enyhébb tartamú és végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetéssel sújtsa.

II.r. vádlott védője a II.r. vádlott nyilatkozatával összhangban bejelentett fellebbezést enyhítés érdekében fenntartotta. Álláspontja szerint a Győri Törvényszék a megalapozott tényállás alapján helyesen minősítette a II.r. vádlott cselekményét. Helytállóan állapította meg azt is a II.r. vádlott vonatkozásában, hogy a bűncselekményt nem bünszervezet tagjaként követte el. Kifejtette, hogy a II.r. vádlott a bünszervezetnek nem volt tagja, annak belső működését, felépítését, a feladatok megosztását nem ismerte, ahhoz csupán alkalmilag kapcsolódott anélkül, hogy tudata átfogta volna a bünszervezetben történő elkövetést. Az első fokon lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapított tényállás szerint mindösszesen 22 szállítást sikerült a nyomozhatóságnak felderítenie, ebből pedig a II.r. vádlott mindösszesen 5 szállításban volt érintett. Ami a cselekmények időbeli elkövetését illeti, az első cselekmény 2016. szeptember elején volt, a II.r. vádlott pedig csak 2016. december végén került kapcsolatba az I.r. vádlottal. Védenek 2016. december 30-án vett részt az első szállításban, az utolsó szállítása pedig 2017. február 20. napjára tehető. Ezen rövid idő alatt a II.r. vádlott nem látott bele a szervezet működésébe, erről egyébként az I.r. vádlott is beszámolt a vallomásában. II.r. vádlott nem vált a bünszervezet tagjává, ahhoz a szervezet belső működésének ismerete és az abban való aktív részvétel lett volna szükséges.

Hivatkozott arra, hogy a bíróság feltárta a büntetékiszabás során értékelhető enyhítő körülményeket, a II.r. vádlott feltáró jellegű, beismerő vallomását, a megbánását és az időmúlást. Az enyhítő körülmények túlsúlyára és nyomatékára tekintettel indítványozta az első fokú ítélet megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság II.r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát 5 évre enyhítse, egyebekben az ítélet helybenhagyását kérte.

III.r. vádlott védője rámutatott, hogy védencével együtt az első fokú ítéletet tudomásul vették. A védelem álláspontja szerint a törvényszék helyes és hiánytalan tényállást állapított meg, és az abból levont jogi következtetés is helyes. Eljárás szabálysértés nem merült fel. A III.r. vádlott a történeti tényállásban foglaltakat az eljárás kezdetétől teljes egészében beismerte, tagadta azonban azt, hogy bünszervezetben vett volna részt. Kifejtette, hogy az első fokú bíróság indokolásában helyesen állapította meg, hogy a III.r. vádlott vonatkozásában a bizonyítékok minden kétséget kizáróan nem támasztják alá a bünszervezetben való részvételt. III.r., valamint a II.r. és a IV.r. vádlott sem tett mást, mint az I.r. vádlottól érkező iránymutatásokat végrehajtották. Azzal tisztában voltak, hogy bűncselekményt követnek el, de azzal nem, hogy bünszervezetben teszik. Véleménye szerint nem

volt összehangolt az együttműködés a terheltek között, és nem állapítható meg a feladatmegosztás, előzetes szervezés, vagy az alá- vagy fölérendeltség sem közöttük.

Elsődlegesen indítványozta az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Másodlagosan, arra az esetre, ha az ítélőtábla az ügyészi indítványnak helyt adna, és megállapíthatónak látná a bűnszervezetet, kérte figyelembe venni, hogy védencének nem volt alkalma megismernie a szüleit, állami gondozásban nevelkedett, emellett a nem elhanyagolható időmúlást. Hivatkozott továbbá arra is, hogy védence megbánta a cselekmény elkövetését. III.r. vádlott az eljárás kezdetétől fogva következetesen tényfeltáró beismerő vallomást tett. Hangsúlyozta, hogy a III.r. vádlott tekintetében - aki tudomásul vette a súlyos, 6 éves szabadságvesztés büntetést - a személyiségjegyei alapján feltehető, hogy a vele szemben indult büntetőeljárás, és a vele szemben az első fokú bíróság által alkalmazott joghátrány a jövőben kellő visszatartó erővel bír.

IV.r. vádlott védője fenntartotta a fellebbezését, és egyetértett a IV.r. vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásával is, amelyet perbeszédében kiegészített, illetve pontosított. Álláspontja szerint az első fokú ítélet részben megalapozatlan, amely azonban a másodfokú eljárásban korrigálható az iratok és helyes ténybeli következtetések útján.

Kifogásolta, hogy a törvényszék az egyes tényállási pontokban az elkövetési magatartásokat nem rögzítette kellő alaposággal és szakszerűséggel, ugyanis a 2016. november 13-i szállítási alkalom kívül, az összes további esetben csak annyit tartalmaz a történeti tényállás, hogy ezen alkalomhoz hasonló szervezéssel történt, holott a cselekmények között lényeges eltérések voltak. Rámutatott, hogy a tényállás 14. pontjában nem vizsgálta kellő alaposággal az első fokú bíróság azt a tény, hogy ha védence az éjszakai órákban ismeretlen számú menekültet szállított A. településen keresztül, ahol rendőri ellenőrzés alá vonták, és megbírságolták öt közúti közlekedési szabálysértés miatt, akkor az ellenőrzés során miért nem találtak migránsokat az autójában. Ennek ellenére a törvényszék mégis megállapította, hogy ezen alkalommal is embercsempészás valósult meg.

Hivatkozott arra, hogy az ártatlanság vélelmét sérti, hogy csak egy alkalommal történt tettenérés, az összes többi esetben viszont az állapítható meg a cellainformációk alapján, hogy egynél több vádlott azonos helyen tartózkodott, több autóval együtt mozogtak az országon belül, majd Ausztriában elfogtak 66 személyt. Helytelen következtetést vont le a bíróság, amikor valamennyi más állampolgárságú személlyel kapcsolatban embercsempészás büntetést állapította meg ezen elkövetői kör terhére.

A IV.r. vádlott tudattartama kapcsán előadta, hogy védence bár ténybelileg elismerte, hogy segített személyek szállításában, de ez rövid ideig tartott I.r. vádlott kérésére. Valójában nem volt tisztában azzal, hogy embercsempészésről van szó, a bűncselekmény elkövetésében szándékosság nem állapítható meg a terhére. Kifejtette továbbá, hogy embercsempészás esetben csak akkor állapítható meg a bűnszervezet, amennyiben a hosszabb időre szervezettség, a részvétel, a konspiráció magas foka fennáll.

Rámutatott, hogy számszakilag hibásnak tartja védencével együtt a vagyoneklobzások összegét, amelyeknél az egyéniesítés nem történt meg.

Végül védence személyi körülményei tekintetében nyilatkozott a védő. Munkáltatói igazolást csatolt annak igazolására, hogy a IV.r. vádlott büntett előélete ellenére jelenleg is csoportvezetőként dolgozik, ahol őszig számítanak a tevékenységére. Korábbi botlásai ellenére megbecsült tagja kíván lenni a társadalomnak.

Az utolsó szó jogán I.r. vádlott csatlakozott a védője által előadottakhoz. Indítványozta, hogy az ítélőtábla a bűnösségét a Btk. 353.§ (1), (2) bekezdés b./ pontja szerint állapítsa meg. Vádlott-társaihoz hasonlóan nem volt szervező, irányító és bűnszervezetben elkövető. A bűncselekményt

megbánta, nem volt rászorulva. Szeretne minél előbb visszailleszkeszteni a társadalomba, hogy a családja anyagi háttérét biztosíthassa, 9 éves kislánya neveléséről gondoskodhasson. A büntetése enyhítését kérte, hogy reintegrációs őrizetbe kerülhessen a BV-ben tanúsított kifogástalan magatartása alapján.

II.r. vádlott büntetésének oly mértékű csökkentését kérte, hogy már ne kelljen visszamennie a börtönbe.

IV.r. vádlott egyetértett a védője által elmondottakkal, sajnálatát fejtette ki a történetek miatt.

IV.r. vádlott előadta, hogy 2014. októberi szabadulása óta folyamatosan dolgozik ugyanannál a cégnél. Kérte, hogy a bíróság ne büntesse meg azért, ami abban az egy hónapban történt, mivel ő csak bízott a barátjában, hogy nem csapja be.

Az ítélet tábla mint másodfokú bíróság a Be. 590. § (1) bekezdése, (2) bekezdése, illetőleg (9)-(10) bekezdéseire figyelemmel, a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében bírálta felül az azt megelőző bírósági eljárással együtt, figyelemmel arra, hogy volt olyan vádlott, aki minden tényállásban érintett, és felmentés, illetve minősítésváltoztatás miatt fellebbezett az I. és IV. r. vádlott, így a II. és III. r. vádlott tekintetében is felülbírálat tárgyát képezte a teljes ítélet valamint az ügyészi fellebbezésben bejelentettek is figyelemmel volt a másodfokú bíróság.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárásra vonatkozó eljárási szabályokat betartotta. A vádemelés az 1998. évi XIX. törvény hatálya alatt történt, ez alatt történtek a vádkézbesítések, és a tárgyalás kitűzése. A Be. 875. § (1) bekezdése szerint, ha nem lett volna kitűzve a tárgyalás a Be. hatályba lépésig, előkészítő ülést kellett volna tartani a bíróságnak, de a tárgyalás kitűzése a Be. hatályba lépéséig megtörtént, azért törvényesen tartott tárgyalást a bíróság. Az első tárgyalási napon történt a vád módosítása, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság elhalasztotta a kitűzött tárgyalást arra tekintettel, hogy a vádlottaknak és a védőknek felkészülési időt biztosítson. A következő tárgyalási napon az elsőfokú bíróság kihallgatta a vádlottakat, majd későbbi tárgyalási napokon részletesen kihallgatta **B.B.**, **C.C.** rendőr tanúkat, illetőleg ismertetéssel a tárgyalás anyagává tette ügyészi indítványra a 22. tényállási pontban érintett tanúk nyomozati kihallgatásáról készült jegyzőkönyveket. Ismertette továbbá a tárgyaláson tanú 12, **D.D.**, **E.E.**, **F.F.**, tanú 11, **G.G.**, **H.H.**, tanú 6, tanú 5 tanúk vallomásait. A gépjárművek bérlésével kapcsolatban ismertette a bérleti szerződéseket, rendőri jelentéseket. Ezt követően részletes iratismertetés történt a tárgyalási jegyzőkönyvből kitűnően az egyes vádirati tényállási pontok tekintetében. Az első fokú bíróság minden vádirati tényállási ponthoz kapcsolódóan részletesen ismertette a nyomozati iratokban szereplő telefonos híváslistákat, a vádlottak által használt gépjárművekkel kapcsolatos autópálya adatokat, az osztrák hatóságok tájékoztatóját, a pénzáttalásokat, az ezzel kapcsolatos rendőri jelentéseket, amelyek a nyomozati iratokban követhetően, egymás után, tényállási pontonként kerültek lefűzésre.

A bizonyítási indítványoknak helyt adott az első fokú bíróság, további bizonyítási indítvány nem volt, valamennyi irat ismertetésre került az elsőfokú eljárásban, így megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta. Azon védelmi és ügyészi álláspontot a másodfokú bíróság is osztotta, hogy az elsőfokú bíróság indokolási

kötelezettségének a szükséges mértékig eleget tett. A törvényszék számba vette a vádlottak vallomásait és az egyéb bizonyítékokat.

I. r. vádlott a nyomozati szakban tett vallomását a tárgyaláson jelentősen megváltoztatta. Nyomozati szakban is több alkalommal hallgatták ki, akkor egy **J.** nevű személyről beszélt, akit megbízóként jelölt meg, és állítása szerint őt 2016. december-2017. január körül ismerte meg II. r. vádlottal együtt. Ezen nyomozati vallomásával szemben a tárgyaláson egy **K.** nevű személyt jelölt meg megbízóként, magyarázatul adva, hogy „Hé Tesóként” jegyezte meg a nevét. Ekkor a megismerkedés idejét 2016. augusztusában jelölte meg. A tárgyaláson tett vallomása részben átfedésben volt a nyomozás során tett vallomásával, hiszen a nyomozás során is megnevezte IV. r. vádlottat (nyomozati iratok 281. oldal) és elmondta, hogy valamennyien tisztában voltak mindennel, így **IV. r.**, **III. r.** és **II. r. vádlott** is tudott mindent. A nyomozati szakban tett vallomásaiban az I. r. vádlott még többször hivatkozott arra, hogy nem csak embereket, hanem dobozokat is szállítottak a gépjárművekkel, amelyeket a mezőn szedtek fel és ezeket a dobozokat hozták el Győr-Moson-Sopron megyébe. A dobozokkal kapcsolatos védekezését fenntartotta III. r. vádlottal történt szembesítésekor is.

Az I. r. vádlottal szemben III. r. vádlott már a nyomozás során is következetesen vallotta, hogy dobozokat nem, csak embereket szállítottak. Az I. r. vádlott védekezését képezte a nyomozati szakban az is, hogy külföldi munkavállalókat szállította Ausztria felé, nem migránsokat. Azzal kapcsolatosan, hogy miért az út mellett vették fel ezeket az embereket, és az út mellett tették le, nem valamely célállomáson, nem adott magyarázatot, mint ahogy arra sem, hogy ezért a szállításokért milyen összegekben részesültek.

Az I. r. vádlott védekezésével szemben III. r. vádlott a nyomozás során is elismerte a bűncselekmények elkövetését. Amikor az egyes szállításokkal kapcsolatban a történeti tényállás egyes pontjaira nézve külön-külön hallgatták ki a III. r. vádlottat mindegyiket elismerte, bár legtöbbször azt vallotta, hogy konkrétan nem emlékszik az eseményekre, amikor emlékezett, azokat pontosan megjelölte.

A 2016. december 10. napján történ szállítással kapcsolatban III. r. vádlott kiemelte, hogy IV. r. vádlottat igazoltatták a rendőrök és elmondta azt is, hogy ekkor mindketten szállítottak embereket, ő is, és **IV. r. vádlott** is. A rendőri igazoltatás során nem kerültek felderítésre a személyek a **IV. r. vádlott** által vezetett autóban. A III. r. vádlott vallomása szerint való igaz, hogy I. r. vádlott ekkor nem volt velük, de telefonon rendezett mindent, irányította őket, és tartotta velük a kapcsolatot.

II. r. vádlott nyomozati vallomásában már elmondta, hogy I. r. vádlott tájékoztatta arról, hogy embereket kellene szállítani, és hogy ezért pénzt kapna, megjelölve azt is, hogy milyen összegekben részesülne.

IV. r. vádlott a nyomozás során is tagadta, hogy tudta, hogy milyen célból szállítanak embereket az osztrák határ közelébe, ő csak azt tudta, hogy embereket szállít.

A nyomozati szakban előadott vallomásokhoz képest I. r. vádlott védekezése változott jelentősen a tárgyaláson, de ekkor is megjelölte IV. r. vádlottat azzal, hogy 2016. november 13. napján már ő maga akart jönni és jelentkezett, hogy szeretne részt venni a cselekményben (31. jkv. 11. oldal) és elmondta, hogy folyamatosan szállított is IV. r. vádlott a megbeszélésük alapján. A 2016. december 10. napján történetekkel kapcsolatban az I. r. vádlott azt vallotta, hogy ő nem volt jelen, de **IV. r.**

vádlottnak és III. r. vádlottnak is kellett a pénz, ezért mindketten elmentek szállítani. A tárgyaláson azt vallotta az I. r. vádlott, hogy IV. r. vádlottnak azért volt problémája velük, mert ki akarta fizettetni velük a IV. r. vádlott által használt kisbusz bérleti díját, annak ellenére, hogy a hallgatóságos megállapodás az volt, hogy mindenki maga költségeli az autókat. Miután a IV. r. vádlott által kért bérleti díj kifizetésére nem voltak hajlandók, ezért ezen összekülönböztek.

II. r. vádlott a tárgyaláson is elismerte a részvételét a bűncselekményekben és a III. r. vádlott is következetes beismerő vallomást tett, bár részletesen vallani a tárgyalás során már nem kívánt. Elmondta, hogy amikor megálltak az út mellett, az emberek tudták, hogy hova kell szállni, beugráltak az autóba, majd ők elindultak.

Az első fokú bíróság a vádlottak nyomozati vallomásait a tárgyalás anyagává tette, a vádlottak kihallgatásakor nyomozati vallomásaikat külön-külön ismertette, és az ellentmondásokat kérdések feltételével próbálta feloldani.

Részletesen ismertette az elsőfokú bíróság a nyomozati iratokhoz lefűzött híváslistákat, amelyekből helyesen következtetett arra, hogy együtt mozogtak a vádlottak az M5-ös autópálya környékéről, egészen Győr-Moson-Sopron megyéig **L. település**, illetve **M. település** irányába. Ezen mozgást előtámasztották a híváslistákon kívül az autópálya adatok is a vádlottak által használt gépjárművek tekintetében, így megalapozottan következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy nem csak a vádlottak telefonjai voltak mozgásban, hanem maguk a vádlottak mozogtak ezeken az útvonalakon. Mindezek miatt nem megalapozott a IV. r. vádlott védőjének azon hivatkozása, hogy csak a cellainformációk alapján következtetett az elsőfokú bíróság a vádlottak cselekvőségére. A cellainformációkon túl ezt I. r., II. r., III. r. vádlottak vallomásai is alátámasztották, akik terhelően nyilatkoztak a IV. r. vádlottra.

Az elsőfokú bíróság az egyes tényállási pontok kapcsán részletesen ismertette a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat a nyomozati iratokból, így az osztrák hatóságok megkeresésre adott válaszait is. Az elsőfokú ítélet tényállási pontjaiban írt szállítások, valamint a szállított személyek ausztriai elfogása között az elsőfokú bíróság - az ítélet tábla álláspontja szerint - helyesen vont le következtetést. Az elsőfokú bíróság tényből tényre következtetett azzal, hogy ha a vádlottak kirakták a migráns személyeket **L. település**, vagy **M. település** körzetében, majd egy-két óra múlva ugyanezen a területen az osztrák hatóságok migráns személyeket fogtak el. Alappal vonható le következtetés, hogy ezen személyek azok voltak, akiket a vádlottak a határ közelében, a magyar oldalon kitétek a járművekből.

Ezt a következtetést alátámasztja III. r. vádlott vallomása is, aki szerint az autók többnyire tele voltak, a hátsó üléseket rendszerint kivették, hogy több személynek legyen hely. Ez volt megállapítható a 22-es tényállási pontban írt cselekmény esetében is. Az ott feltalált személyek nem üléseken ültek, hanem összezsúfolva, 19-en a gépjármű hátsó részében. Mindebből következik, hogy nem vonható le az a következtetés, hogy egy 5 személyes autóval a sofőr 4 embert szállított, vagy 9 személyes autóban a sofőr 8 embert szállított, hiszen a rendelkezésre álló tények nem ebbe az irányba mutattak. A 22-es tényálláshoz kapcsolódó rendőrségi igazoltatás alátámasztja, hogy a vádlottak lényegesen több embert szállítottak a gépjárművekkel, mint azok forgalmi engedélye szerint lehetőség lett volna. **II. r. vádlott** vallomásában részletezte, hogy nagy mennyiségű élelmet és italt vásárolt egy szállításon az autóban ülőknek, körülbelül 40.000,- Ft-ot költött el a benzinkútnál az ellátás érdekében, amely azt mutatja, hogy nem egy-két emberről, hanem nagyobb létszámról volt szó. Mindezek alapján helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság az egyes

tényállási pontok kapcsán szállított személyek számára nézve az osztrák határ melletti elfogásokról készült jelentésekből. A rendelkezésre álló bizonyítékokból más következtetés nem vonható le, szemben a IV. r. vádlott védekezésével, ugyanis arra nem adott magyarázatot, hogy a migráns személyek szállításán kívül milyen okból utaztak volna rendszeresen Győr-Moson-Sopron megyébe.

Mindebből következik, hogy a bizonyítékok értékelése során az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság logikai hibát nem vétett, az általa megállapított tényállásokat a rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztották.

Az I. r. vádlottnak és védőjének azon védekezésével kapcsolatban, hogy miért tagadná az I. r. vádlott egyes tényállási pontokban az elkövetést, ha a többit elismeri, az ítélet tábla arra mutat rá, hogy ezzel az I. r. vádlott nyilván szervezői minőségének mellőzését próbálta elérni. Az I. r. vádlott ugyanis azt kívánta bizonyítani, hogy rajta kívüli szervezéssel is történtek szállítások, amelyekben ő nem vett részt, amelyekről nem tudott, így szervezői szerepe nem állapítható meg. I. r. vádlott ezen védekezését azonban cáfolták a vádlott társai vallomásai, valamint a híváslisták adatai is. A híváslisták adataiból az egymással való kapcsolattartás megállapítható még akkor is, ha nem volt a vádlottak vonatkozásában titkos információgyűjtés, vagy titkos adatszerzés, amelyre az I. r. vádlott beadványában hivatkozott.

Összességében az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság ténymegállapítása és mérlegelő tevékenysége logikai hibában nem szenved, ezért az e körben a másodfokú eljárásban eredménnyel nem támadható. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján, figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára az ítélet tábla a következőkkel egészíti ki:

II. r. vádlott vonatkozásában a Fejér Megyei Bíróság B.287/2004/22. számú ítélete, a Fővárosi Ítélet tábla 3.Bf.771/2005/21. számú határozatával emelkedett jogerőre, elkövetési idő, 2003. december 12. Ezen ítéletből 2006. szeptember 21. napján bocsátották feltételes szabadságra, büntetését 2006. december 20. napján töltötte volna ki.

III. r. vádlott az elsőfokú ítélet 7. oldalán 2. sorszámmal jelölt büntetést 2011. október 24. napján töltötte ki, a 3. sorszámmal jelölt elítélést 2011. június 9. napján töltötte ki.

IV. r. vádlott az elsőfokú ítélet 8. oldalán 1. sorszámmal írt elítélésből 2013. december 12. napjától feltételes szabadság alatt állt, büntetését 2014. október 9. napján töltötte volna ki.

IV. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.B.XVII.21.093/2014/109. számú ítéletével, mely 2017. augusztus 31. napján emelkedett jogerőre lopás vétsége miatt 120.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. Elkövetési idő 2012. június 26.

A IV. r. vádlottat a Dunaújvárosi Járásbíróság 12.B.7/2017/6. számú ítéletével, mely 2017. október 6. napján emelkedett jogerőre lopás vétsége miatt 120 óra közérdekű munka büntetésre ítélte. Elkövetési idő 2015. december 4.

II. r. vádlott nevére az 1. Kft. rendszerén keresztül 2017. február 15. napján 94.041,- Ft érkezett.

Az I. r., II. r., III. r., IV. r. vádlottak valamennyien felismerték azt, hogy szervezett bűnelkövetői csoporthoz csatlakozva végezték migráns személyek szállítását az országon keresztül és az országhatár átlépéséhez nyújtottak szándékosan segítséget.

Fenti pontosításokkal az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, a bizonyítás anyagának megfelelő. A felmentésre irányuló fellebbezések, miután az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadták és a bizonyítékok újra értékelésére irányultak, a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek, tekintettel az elsőfokú bíróság logikai hibáktól mentes bizonyítékértékelő tevékenységére.

A tényállásból az elsőfokú bíróság megalapozottan következtetett a vádlottak bűnösségére a terhükre megállapított bűncselekmények minősítése azonban nem mindenben felelt meg az anyagi jog szabályainak, ezért azt az ítéletábra megváltoztatta.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a vádlottak az államhatár jogszabályi rendelkezések megszegésével történő átlépéséhez nyújtottak segítséget, így a Btk. 353. § (1) bekezdésében írt elkövetési magatartást megvalósították.

Azt is helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy I. r. vádlott szervező-irányító szerepet valósított meg. A II., III. r., IV. r. vádlottak vallomásából az következik, hogy I. r. vádlott közölte velük, hogy mikor, hova kell menniük felvenni a szállítandó személyeket, hova kell őket vinni és telefonon is irányította őket, akkor is, ha nem volt velük. Az I. r. vádlott volt, aki a szállításokat a vádlottak között szervezte, kapcsolatot tartott az embercsempész szervezet más tagjával, így szervező szerepe nem kérdőjelezhető meg a vádlottak terhére rótt bűncselekmények elkövetésében.

A bűnszervezetben történő elkövetésre vonatkozó álláspontját és indokolását az elsőfokú bíróságnak azonban az ítéletábra nem találta megalapozottnak, és osztotta az ügyészi fellebbezésben, valamint a fellebbviteli főügyészi indítványban foglaltakat e tekintetben. Az ügyészség, illetőleg a védő által hivatkozott 4/2005 Büntető Jogegységi Határozat rendelkező része szerint, a bűnszervezetben elkövetés megállapítható azzal szemben is, aki - eseti jelleggel - akár egyetlen cselekményt tettesként, vagy részesként valósít meg. A bűnszervezet akkor alkalmazható, ha az elkövető tudata a bűnszervezet tárgyi ismérveit átfogja. A bűnszervezet ismérveit a Btk. 459. § (1) bekezdés I. pontja rögzíti, mely szerint bűnszervezet három, vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja 5 évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

I. r., II. r., III. r., IV. r. vádlottak terhére az ítéletábra álláspontja szerint a bűnszervezetben elkövetés valamennyi ismérve megállapítható.

Az elsőfokú bíróság által ismertetett 22-es tényállási ponthoz kapcsolódó tanúvallomásokból is megállapítható, hogy a tanúk elmondták, Banglades, Pakisztán, Afganisztán, Nepál stb. területéről érkeztek, és az embercsempészeknek illetőleg az embercsempész hálózatnak már a kiindulási országban ők vagy sok esetben hozzátartozóik fizettek több ezer eurót, illetőleg dollárt. Vallomásaik egyezők voltak e tekintetben, abban nyilván eltértek, hogy más-más útvonalon érkeztek. Egyező volt a tanúk vallomása abban is, hogy valamennyi tanú esetében Belgrád volt a gyűjtő pont, ahova megérkeztek, és ott vették fel velük a kapcsolatot ismételt az embercsempészek, akik segítettek nekik átkelni a szerb-magyar határon. A tanúvallomásokból az állapítható meg, hogy komoly és

egységes szervezet jött létre, hogy a célországokból Pakisztán, Afganisztán, Banglades stb. embereket szállítsanak Európa irányába, akiket, Ausztria, Németország, Olaszország célországokba kívántak szállítani. Erre a szervezetségre utal az is, hogy a többi tényállási ponttal kapcsolatosan is megállapítható az osztrák hatóságok által megküldött iratokból, hogy különböző nemzetiségű, különféle afrikai és ázsiai országokból érkezett személyek szállítása, illetve később elfogása történt meg.

Az ítéletábra álláspontja szerint ilyen mértékű embercsempészet csakis szervezett keretek között valósulhat meg. Ezen személyek utaztatása nyilvánvalóan szervezett volt, akik a kiindulási országban kifizették a szállítás díját azzal, hogy ez a célországig fedezte volna a szállítás költségeit. A vádlottak nyilvánvalóan ezekből a szállított személyek által kifizetett összegekből részesültek Magyarországon, amely csak úgy lehetséges, hogy ez a szervezeten belül bevételezésre került, és azon személyeket, akik a szervezet tagjai illetőleg a szervezetnek dolgoznak, ezen összegekből kifizetik. Ez a szervezet nyilvánvalóan hosszabb ideig működött, hiszen a vádlottak is közel fél éven keresztül szállították a migráns személyeket, illetve a 22-e tényállási ponthoz kapcsolódóan kihallgatott tanúk szerint, ők több hónapon keresztül utaztak, Belgrádban is hosszú ideig tartózkodtak. Legtöbbjük vallomása szerint egy-két-három hónapot várakoztak Belgrádban, majd ezután került sor Magyarországra történt áthozatalukra.

Ezen szervezet nyilvánvaló célja volt az emberek országhatáron történő jogosulatlan átszállítása, amelyből következik 5 évi, illetőleg ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény megvalósításán keresztül kívánták a céljukat, a szállításokat elérni.

A főügyészség képviselője a másodfokú nyilvános ülésen helyesen mutatott rá arra, hogy a vádlottak tudattartamára, a végrehajtás körülményeiből, illetőleg a láncolat cselekményeket feltételező jelekből is lehet következtetést levonni.

I. r., II. r. és III. r. vádlottak vallomásaiból megállapítható, hogy ők felismerték az embercsempészet tényét, nyilvánvalóan azt is felismerték, hogy ez szervezett keretek között történik, hiszen másképp nem valósulhatott volna meg ez az elkövetési mód, amely szerint telefonos értesítésekre jelennek meg ők a meghatározott helyeken, majd az M5-ös autópálya környékéről a Magyar-Osztrák határhoz szállították ezeket a személyeket. Az I. r. vádlott vallomásából is következik, hogy a vádlottak valamennyien tudomással bírtak az embercsempészet tényéről, illetőleg az elkövetési módból annak szervezetségéről, nem csak az I. r., II. r., III. r., de IV. r. vádlott is. A vádlottak nem egyetlen egy alkalommal valósították meg az embercsempészet törvényi tényállását, hanem az elsőfokú ítéletben írtak szerint 22 alkalommal, és valamennyi vádlott több alkalommal vett részt a szállításokban, ami nyilvánvalóan csak úgy működhet, ha ennek valamilyen szervezett kerete van. A vádlottak rendszerint út mentén vették fel a szállítandó személyeket, pontosan megmondták részükre, hogy hol álljanak meg. Ahogy III. r. vádlott vallomásában is szerepelt, ő megállt, betolatott a bokrok közé, rögtön kiugráltak az emberek, beültek az autóba és már indultak tovább. Ez csakis oly módon lehetett kivitelezhető, hogy szervezeten kerültek oda az emberek, szervezeten értesítették a vádlottakat mikor kell értük menni, hova kell őket vinni és mindezen cselekmény ebbe a láncolatba illeszkedően valósult meg.

A vádlottak tagadták, hogy erről a szervezetségről tudtak volna, de az ítéletábra álláspontja szerint a körülményekből, illetve az I-II-III. r. vádlottak vallomásából is következik, hogy tudomással bírt arról, hogy kiket kell szállítani és arról is tudomásuk volt, hogy az országhatár átlépésével másik

országba kerülnek ezek a személyek, amelyhez ők segítséget nyújtanak. A bűnszervezet tényét, illetőleg, hogy ezen országhatárokon átnyúló szervezett embercsempészséghez csatlakoznak az ítéltábla álláspontja szerint valamennyi vádlott felismerte, amely fakad abból is, hogy egyikük sem egy, sem két cselekményben vett részt, illetve az I. r. és a III. r. vádlottak maguk vallották, hogy valamennyien tudták ezeket az elkövetési körülményeket. A bűncselekmények elkövetését megelőzően, illetve abban az időben is jelentős figyelmet kapott az írott és elektronikus sajtóban is a migráció, az embercsempészet, amely ugyancsak abba az irányba mutat, hogy a vádlottak tudták, hogy az illegális határátlépők szervezett keretek között utaznak. Ezt erősíti az is, hogy a vádlottak pénzt reméltek és kaptak is a szállításokért, amit nem a szállított személyektől kértek, hanem a „megbízón” keresztül kaptak meg, így nyilvánvaló, hogy ennyi személytől kapott megbízási összeg egy kézben összpontosulása is csak szervezett keretek között képzelhető el.

A Büntető Jogegységi Határozat V. részében rögzített a jogegységi tanács, hogy egyetért azon állásponttal, hogy az illegális nemzetközi migrációval összefüggő embercsempészség általában bűnszervezet közreműködésével valósul meg. Az ítéltábla álláspontja szerint ez állapítható meg a vádlottak terhére is.

Mindezekre tekintettel a Btk. 459. § (1) bekezdés I. pontjában írtakra figyelemmel a bűnszervezetben elkövetést az ítéltábla valamennyi vádlott terhére megállapította.

Egyetértett az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség indítványával a folytatólágosság és a társtettesi elkövetés tekintetében is.

A vádlottak a bűncselekményeket haszonszerzés céljából rendszeresen követék el, ezért a Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontja szerinti üzletszerűség terhükre megállapítható.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az I. r. vádlott által elkövetett bűncselekményt a Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pontja és (5) bekezdése szerint minősítette, melyet Btk. 13.§ (3) bekezdés szerinti társtettesként és a Btk. 6. § (2) bekezdése szerint folytatólágosan követett el. A II. r., III. r., IV. r. vádlottak által elkövetett bűncselekmények minősítése helyesen Btk. 353. § (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont, amelyet ők is társtettesként és folytatólágosan valósítottak meg.

A büntetés kiszabása körében irányadó tényeket nagyrészt helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság, de valamennyi vádlott terhére további súlyosító körülményként értékelendő a társtettesesség, a folytatólágos elkövetés, valamint a IV. r. folyamatban lévő büntetőeljárások hatálya alatt követte el a bűncselekményeket. Nyomatékos enyhítő körülmény ugyanakkor valamennyi vádlott vonatkozásában az időmúlás, különös tekintettel, hogy az I. r., II. r., III. r. vádlott ennek nagyrészt előzetes fogvatartásban töltötte. Nyomatékos enyhítő körülményként értékelendő az I. r., II. r., III. r. vádlott tekintetében a beismerő vallomás, különös tekintettel a III. r. vádlott vonatkozásában, amely a bűncselekmény felderítését nagyban segítette. A IV. r. vádlott tekintetében kisebb súlya van a beismerő vallomásnak, miután bűnösségének elismerését tagadta.

A büntetési tételt az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott tekintetében helyesen állapította meg 10-25 évig terjedő szabadságvesztés-büntetésben, melynek a középmértéke 17,5 év. A II. r., III. r. és IV. r. vádlottak tekintetében a bűnszervezetben történt megállapítás miatt a Btk. 91. § (1) bekezdésére figyelemmel 5-20 évig terjedő szabadságvesztés a büntetési tétel, melynek középmértéke 12,5 év. Az ítéltábla ugyanakkor a bűnszervezetben elkövetés megállapítása ellenére egyetértett az elsőfokú

bíróság álláspontjával abban, hogy a vádlottak által elkövetett bűncselekmény jellegére, az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékára és számára, valamint személyükre figyelemmel nem szükséges a büntetési tétel középértékét elérő büntetés kiszabása. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések arányban állnak a vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával, személyükbe rejlő társadalomra veszélyességgel, illetve az elkövetési körülményekkel, ezért azokat az ítélet tábla nem érintette. A bünszervezetben történt elkövetés megállapítására tekintettel a vádlottak által kiszabott szabadságvesztés-büntetések végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (3) bekezdés b) pont bb) alpontja alapján fegyház és a Btk. 38. § (4) bekezdés c) pontja alapján állapította meg az ítélet tábla, hogy a II. r., III. r., IV. r. vádlottak nem bocsáthatók feltételes szabadságra a kiszabott szabadságvesztés-büntetésekből. A kiszabott szabadságvesztés-büntetésbe az ítélet tábla a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján számította be az elsőfokú ítélet kihirdetése óta I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

A vagyoneklobzás módosítására irányuló indítványokat nem találta az ítélet tábla megalapozottnak. A vádlottak többféle védekezést terjesztettek elő arra nézve, hogy milyen összegekben részesültek az egyes szállítások, illetve az összes szállítás kapcsán. Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy vádlottanként 200.000,- Ft-ban határozta meg szállításonként ezt az összeget. Volt azonban olyan védekezése is a vádlottaknak, hogy személyenként jelölték meg azt az összeget, amit a szállítások után kaptak, 150 euróban. Amennyiben a 22 tényállási pontban írt összes személy 150 euróval összeszorozzuk és elosztjuk a szállításban részt vett vádlottak számával, majd összeadjuk ezeket az összegeket az állapítható meg, hogy nagyobb forintösszegek jönnek ki az elkövetéskor irányadó euró árfolyamok alapján, mint az elsőfokú bíróság által vádlottanként megjelölt vagyoneklobzási összeg, ezért, mint a vádlottakra kedvezőbbet, azzal, hogy a 150 euró/fő kétséget kizáróan nem bizonyított, a vagyoneklobzás összegét az ítélet tábla nem érintette. A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségéről a Be. 613. §-ában írtak alapján rendelkezett a másodfokú bíróság.

Az első fokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, az ügyészség által hivatkozott mobiltelefonok tekintetében is, ezért azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

A fentiek alapján az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 606. §-a alapján megváltoztatta, annak egyebekbeni helybenhagyása a Be. 605. §-a alapján történt, egyúttal a másodfokú bíróság pontosította a vádlottak személyi adataival kapcsolatos elírásokat az elsőfokú ítéletben.

A 2013. évi CCXL. törvény 37. § (1) bekezdés b) pontja alapján a bíróság a szabadlábon lévő elítélttel szemben a jogerősen kiszabott szabadságvesztés azonnali fogvatartását rendeli el, ha azt bünszervezetben elkövetett bűncselekmény miatt szabta ki. Miután az ítélet tábla valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében megállapította a bünszervezetben való részvételt, ezért a szabadságvesztés-büntetések azonnali fogvatartásáról határozott.

Győr, 2019. június 26.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
előadó bíró

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
bíró

Z á r a d é k :

A fenti ítélet és az abban foglalt változtatással a Győri Törvényszék B.37/2018/53. számú ítélete I.r, II.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában 2019. június 26. napján jogerős.

Győr, 2019. június 26.

. Széplaki László sk.
a tanács elnöke